

We zeggen het maar even voor de zekerheid: printen is alleen toegestaan voor persoonlijk gebruik. Het is niet supersympathiek om dit artikel te verspreiden. Sterker nog: het is verboden. Gelukkig is het heel eenvoudig om anderen een Blendle-linkje te sturen. Delen kan dus altijd!
12-11-2018

vandaag · 2 minuten lezen

Dwalen door het doolhof van een geest die de weg is kwijtgeraakt

Festival November Music kan terugkijken op een geslaagde editie. Qua bezoekersaantallen vergelijkbaar met vorig jaar. Met opvallend veel muziektheater op het programma.

RENE VAN PEER

DEN BOSCH

Sitarspeelster Anoushka Shankar, dochter van de Indiase virtuoos Ravi Shankar, maakte haar sterstatus waar. Dat deed ze in gevoelvol en vingervlug samenspel met slagwerker Manu Delago, die vaak de hang beklopte, een metalen instrument dat lijkt op omgekeerde steeldrum. Hij speelde er prachtig heldere melodieën op, maar liet het ook diepe bassen voortbrengen. Het orkest bestond ditmaal alleen uit strijkers. Individueel uitversterkt zaten deze instrumenten Shankars subtiele sitar soms in de weg.

Evenwichtiger in dit genre was het Franse vijftal L'Hijâz'Car dat de vrijdag afsloot met muziek die Arabische invloeden op verbeeldingsrijke wijze combineerde met jazz. Sublieme solo's, afgewogen ensemble-spel, en een speciale rol voor de 'tarhu' een snaarinstrument met een lange hals dat schitterende lage klanken produceerde.

Doolhof

Een van de vele hoogtepunten in het festival was Crash Blossom van componist en filmer Merijn Bisschops uit Berkel-Enschot. Vorig jaar had hij al de aandacht op zich gevestigd met muziek die geïnspireerd was op foto's van IJslandse landschappen. Zaterdag presenteerde hij met zangeres Rianne Wilbers een zinsbegoochelende voorstelling waarin je door de doolhof dwaalde van een geest die op zoek naar zichzelf de weg kwijtgeraakt is. Een uur lang schotelden de twee het publiek beelden en muziek voor (alles ingespeeld door Bisschops) die vaak deden denken aan een koortsdroom. De film volgde de zangeres tot ze oog in oog stond met de 'voice-over', die voorspelde hoe het stuk zou eindigen. Wilbers reageerde op haar gefilmde alter ego, barstte een keer uit in kreten die aan waanzin grensden. Een voorstelling met zoveel lagen en lading dat je die meerdere keren zou moeten zien om alles te ontdekken.

Van onaardse schoonheid was Totaliter Aliter van de in Oosterwijk geboren componist en saxofonist Peter Vigh, uitgevoerd door een vrouwenkoor en het kwintet Black Pencil. Geïnspireerd op verslagen van bijna-doodervaringen was het Jheronimus Bosch Art Center de ideale omgeving voor muziek die naar

hogere sferen reikte met soms uiterst zachte passages. Vigh hield daarin uitstekend rekening met de galm in deze voormalige kerk.

Er waren ook mindere voorstellingen in dit festival. Een stuk van de fenomenale sopraan Claron McFadden en componiste Hilda Paredes over Harriet Tubman, die als ontsnapte slavin streed voor gelijke rechten, was met onsympathieke noten geschreven op een kurkdrome tekst. Met anderhalf uur viel daar weinig eer aan te behalen. Het Britse ensemble Icebreaker vertolkte zondag The Dam van festivalcomponiste Kate Moore slordig en met een ongenueanceerde versterking.

Een voorstelling die je meerdere keren zou moeten zien om alles te ontdekken

Maar alles bij elkaar was er opnieuw veel te genieten. De organisatie was zeer te spreken over de belangstelling, ook van internationale festivals. November Music wil de samenwerkingen verder uitbreiden. Het Bosch Requiem wordt volgend jaar overigens geschreven door de Grieks-Nederlands componiste Calliope Tsoupanaki.

+ Muziek